EXPUNERE DE MOTIVE

Agricultura României se află la un nivel de dezvoltare nesatisfăcător atât faţă de posibilităţi, cât şi faţă de necesităţile ţării, în contextul globalizării pieţelor. Performanţele actuale ale agriculturii româneşti o fac aproape în întregime necompetitivă în cadrul Uniunii Europene. Slabele performanţe se datorează, în primul rând, nivelului scăzut al dotării producătorilor agricoli cu utilaje şi, în consecinţă, sunt necesare măsuri urgente de sprijinire a rezolvării acestei situaţii.

După 1989, au fost iniţiate măsuri reparatorii pentru diferite categorii sociale care au vizat, între altele, reconstituirea dreptului de proprietate al salariaţilor asupra unei părţi din averea naţională, reprezentând acţiuni la diferite societăţi comerciale supuse procesului de privatizare, precum şi reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi imobilelor preluate abuziv.

Pentru ţăranul român, care n-a mai dispus de propriul inventar agricol, preluat în cadrul cooperativizării socialiste, nu au fost luate nici un fel de măsuri compensatorii, cu excepţia reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor deţinute.

De aceea, este drept şi moral să se pună în practică măsuri compensatorii şi în contul inventarului agricol şi/sau silvic preluat de la persoane fizice prin mijloace abuzive, nedemocratice. Colectivizarea socialistă a agriculturii a fost şi ea o acţiune abuzivă, marea majoritate a ţăranilor semnând cererile de înscriere în cooperative în urma unor presiuni psihice şi fizice insuportabile.

În perioada comunistă, dar şi ulterior, agricultura şi silvicultura au subvenţionat industria, pe seama ţăranilor făcându-se protecţie socială. Preţurile produselor agricole au fost impuse de stat la niveluri foarte joase, de regulă sub preţul de cost, iar plata zilelor-muncă prestate de ţărani era sub valoarea lor reală.

Această situaţie a condus la starea de totală decapitalizare a producătorilor agricoli şi silvici, fără vina lor. De această situaţie a beneficiat întreaga populaţie a României, cumpărând produse agro-alimentare relativ mai ieftine. De aceea, în România, ca stat în care se doreşte respectarea dreptăţii, se impune ca producătorii agricoli şi silvici nedreptăţiţi să beneficieze de măsuri compensatorii.

Prezentul proiect de lege reglementează modul de compensare prin despăgubiri în echivalent a persoanelor fizice cărora, în cadrul acţiunii de colectivizare socialistă a

agriculturii şi al altor acţiuni abuzive întreprinse de autorităţi în perioada 1945 - 1989, li s-a preluat inventarul agricol şi silvic.

Prin acest proiect de lege se propune ca aceste compensaţii să se acorde prioritar sub forma de cotă parte la cumpărarea de utilaje, instalaţii şi unelte agricole şi/sau silvice de către persoanele îndreptăţite. În mod excepţional, măsurile compensatorii constau şi din acordarea de despăgubiri băneşti.

Acordarea compensaţiilor se propune a se planifica pentru plată pe parcursul a cinci ani, prin legile anuale ale bugetului de stat.

Prin modalitatea prioritară de despăgubire, proiectul de lege asigură sprijinirea dotării urgente şi semnificative a producătorilor agricoli şi silvici români cu utilaje, instalaţii şi unelte, astfel încât, împreună cu alte măsuri de sprijin, agricultura românească să poată deveni competitivă în Uniunea Europeană, respectiv în contextul globalizării pieţelor agricole.

În temeiul celor prezentate mai sus, vă supunem spre aprobare prezenta propunere legislativă privind acordarea de compensaţii persoanelor spoliate de inventarul agricol şi silvic în perioada comunistă.

INIŢIATOR:

Deputat Mircia Giurgiu – parlamentar independent